

Elysanomat

ELY:n tiedote 1 2010

Antero Rasilainen, pääsihteeri

Tallimestarintie 23 A 1, 02940 Espoo

p. 045 134 4634

Sähköposti: antero.rasilainen@evangeliset.net

Raili Mäkitalo,

lapsityönohjaaja / Venäjän lähetti

p. 044 028 9108

Sähköposti: raili.makitalo@evangeliset.net

Anteron ja Railin tukirengastili

K-S OP 511402-237545

- kuukausittainen lahjottaminen

Laula kanssani

tili: K-S OP 511402-238022

- Kuninkaan lapset –dvd/cd myyntien tilitykset
- Laula kanssani toiminnan tukeminen

Lahjoitustili: K-S OP 511402-238063

- keräyslupa OKU 688 A
- ELY:n rahankeräyslupa on voimassa Etelä-Suomen ja Länsi-Suomen läänien alueella 1.8.2009-31.7.2010

Toimisto: Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Virpi Tuominiemi, toimistos sihteeri

p. 040 415 9416

Sähköposti: ely@evangeliset.net

tili: K-S OP 511402-234369

- jäsenmaksut
- vapaaehtoinen tuki kotimaan tai lähetystyölle
- Tuki ELYn kotimaan työlle:
käytä ed.m. viestinä tai viitenroa 327 22916

Pekka Knuutti, puheenjohtaja

Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Pekka Kiviranta, varapuheenjohtaja

Parolantie 9 J, 02200 Espoo

Lehden toimitus:

Antero Rasilainen, Eeva Takala, Annikki Erelä

Taitto: Virpi Tuominiemi

Painopaikka: Arkmedia Oy, Vaasa

ELY on evankelinen: Me uskomme Raamattuun, tunnustamme Kristuksen Herraksemme.

ELY on lähetyksen asialla: Omassa ympäristössään jokainen kristitty on myös todistaja. Lähetystyön kautta todistus kantaa kaikkialle.

ELY on yhdistys: Tarjoamme toimintamahdollisuuden kaikille, jotka jakavat saman näyn.

Ajankohtaista tietoa aina tarjolla

Kädessäsi oleva tiedote toimitetaan jäsenistölle n. joka toinen kuukausi. Seurakuntiin lähtee ajoittain kirje. Tapahtumista ja juhlista pyritään tiedottamaan lehti-ilmoituksin.

Tärkein tiedotuskanava on kuitenkin omat kotisivut

www.evangeliset.net

ELYn hallitus pyrkii toiminnassaan mahdollisimman suureen avoimuuteen. Päätökset on kaikkien nähtävissä ja valmistavistakin asioista mahdollisuuksien mukaan kerrotaan jäsenistölle.

Laitathan sinäkin suosikkeihisi: www.evangeliset.net

Palautetta

voi antaa sähköpostiin ely@evangeliset.net, antero.rasilainen@evangeliset.net tai raili.makitalo@evangeliset.net

Tai soittamalla toimistoon 040 415 9416, Anterolle 045 134 4634 tai Railille 044 028 9108. Myös tekstiviestit ovat tervetulleita. Palautteet ohjataan ELYn hallitukselle.

Ilmoita järjestettävistä tapahtumista ELY:n toimistoon yhteistä lehteä ja ELY:n kotisivuja varten.

Pääsihteerin palsta

Jäljet johtavat syltityhteeseen?

Tuo lentävä lause: "Jäljet johtavat syltityhteeseen" liittyy v. 1931 Helsingissä tapahtuneeseen rikokseen ja noituuden harjoittamiseen. Paikallista syltityhteestä epäiltiin osallisuudesta rikokseen ja sen aikaisessa "keltaisessa lehdistössä" Ajan Sana sanomalehdessä oli uutinen: "Tattarisuon arvoitus selviää. Jäljet johtavat syltityhteeseen?" Nuo jäljet olivat perättömiä, syltityhteä vapautettiin syytteistä mutta lentävä lause oli syntynyt.

Lennot on ollut myös ELYn toiminta ensimmäisen kokonaisen toimintavuoden aikana. Jäsenmäärämme on kasvanut ja toiminta on päässyt monissa seurakunnissa hyvään alkuun. Monissa asioissa olemme kuitenkin vasta alussa, opettelemassa. Yksi tällainen keskeneräinen asia on tämä lehtemme. Ulkoasu hakee muotoaan, niin myös lehden nimi. Toivomme palautetta, toivomuksia ja rakentavia ehdotuksia. Pidetään yllä avointa keskustelukulttuuria, saa olla erimieltäkin ja silti sopii joukkoomme. Elämään saa kuulua myös tietty yllätyksellisyys: tänään lehti on tämän näköinen, miltähän seuraava numero näyttää? Lupaun, että se on erilainen. Ulkoasua meillä on varaa muuttaa, sisällön osalta olemme arkoja: Pitäydymme Jumalan sanan totuudessa ja toimintamme esittelyssä. On kertomuksia, kokemuksia elävästä elämästä, jutuilla on nimet ja ihmisillä on kasvot. Älkäämme unohtako, kuinka tärkeää on, että meidät tunnetaan nimeltä ja meidät huomataan.

Evangelisen kansan keskellä on vielä paljon kyselyä, mikä on minun paikkani. Tervetuloa iloisen evangelisen juhlaikse matkasaattoon! Tässä lehdessä kerrotaan ELYn tämän hetkisistä suurista haasteista ja mahdollisuuksista. Kuten teksteistä voit lukea, olemme todella innostuneita. Olemme tosissamme. ELYä ei ole perustettu perustamisen ilosta. Se on syntynyt tarpeeseen. Se on evangelisen kansan itsensä synnyttämä, alhaaltapäin lähtenyt liike. On kaivattu elintilaa, armollisuutta ja evankeliumin iloa ja Jumalan lapsen vapautta. Uskomme ja toivomme, että se on löytynyt. "Emme ole orjia vaan vapaita Jumalan lapsia." Saamme olla, elää ja toimia evankelisina kristittyinä Jumalan Sanaan luottaen ja hyvän omantunnon

säilyttäen. Viestit maakunnista kertovat, että meitä tarvitaan.

Tässä lehdessä kerrotaan paljon lähetytyöstä Venäjällä.

Toivomme ja odotamme, että työ Venäjällä voisi näiden edessä olevien kahden ja puolen vuoden aikana vakiintua ja ELY voisi löytää oman paikkansa ja "toiminta-alueensa" myös Karjalasta. Tämän kirjoituksen otsikko liittyy nimenomaan Venäjän työhön.

Toinen suuri asia kotimaan työssämme on nimeltään Aarrearkku. Se on lapsille suunnattu kristillinen lastenohjelma, joka tulee näkymään kaikissa Suomen televisioissa Suomitv:n ohjelmistossa. Ensimmäinen Aarrearkku-ohjelma tulee ulos 7.2. klo 9.00 ja sen jälkeen joka sunnuntai klo 9.00–9.30. Olemme kiitolliset hyvälle Jumalallemme kaikista niistä ystäväistä, jotka ovat "suin ja käten töin" olleet vaikuttamassa siihen, että ohjelma on nyt toteutuksessa. Ohjelmassa Saku-vaari piirtää ja kertoo Raamatun suuria kertomuksia ja Elina Vaitinen yhdessä lapsiryhmän kanssa laulaa karaoke-lauluja muusikko Mikko Pettisen kanssa. Jälleen on todettava: olemme innoissamme!

Intoamme ei lannista edes se, että meillä ei ole varaa tähän. Niin, totta se on, vaikka kuinka laskisimme niin lopputulos on aina sama: ei meillä ole varaa. Kannattaako siis innostua? Niin, kannattaako? Eikö vain ole kauhea kysymys, kun on kyse evankeliumin levittämisestä, Jeesuksesta kertomisesta. Kannattaako? Totta kai me vastaamme: Kyllä kannattaa. Me luotamme, että meillä on sellainen Isä taivaassa, joka on rikas ja kaikkien hyvien lahjojen antaja. Siksi siunaamme heitä, jotka ovat olleet ovia avaamassa, siunaamme heitä, jotka näistä ovista nyt saavat kulkea ja siunaamme heitä, jotka tekevät tämän inhimillisesti mahdottoman asian mahdolliseksi. "Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa." Fil.4:13

Innostunut ja kiitollinen pääsihteerinne,
Antero Rasilainen

Kuva Juhani Kärkkäinen

Elämää lainavalolla

"Jeesus puhui taas kansalle ja sanoi: "Minä olen maailman valo. Se, joka seuraa minua, ei kulje pimeässä, vaan hänellä on elämän valo."
Joh. 8:12

T-paidassa on englanninkielinen teksti, jonka voisi vapaasti kääntää joko kehotukseksi "ole kuu" tai tunnustukseksi "olen kuu". Kuu heijastaa auringon valoa. Me heijastamme Jeesuksen valoa.

Jostain syystä on aina yhtä vaikea tajuta, mitä tuo Jeesuksen vertaus, että Hän on maailman valo, tarkoittaa? Jotenkin se tulee ymmärrettäväksi, kun ajattelee pimeää tilaa. Täällä katulamppujen loisteessa ja hohtavien hankien keskellä on aina hieman valoa. Jeesuksen aikana pimeällä oli todella pimeää. Pimeässä liikkumiseen tarvitaan jotakin valoa tai muuten ei tiedä, missä liikkuu. Valo antaa mahdollisuuden liikkua kompastelematta ja itseään murjomatta. Jeesus antaa mahdollisuuden elää ja elää kristittyinä.

Tuntuu, että useimmiten lähtee itsestä hakemaan hyvän ihmisen ja hyvän kristityn ominaisuuksia. Jeesus toteaa kuitenkin, että hän on elämän valo. Hän lahjoittaa elämän ja

pelastuksen. Meillä ei itsellämme ole tuota valoa. Me kuljemme tietä, jota Jeesus valaisee. Aivan kuten kuu näkyy lainavalolla, me elämme lainavalolla. Jumala ei katso, millaista meidän elämämme on, vaan hän antaa meille elämän. Hän antaa meille tehtävän. Kun Jumala antaa meille tehtävän, hän antaa meille myös voiman ja taidot sen toteuttamiseen. Me voimme olla "vain" kuu ja Jeesus on silloin aurinkomme. Näin kaikki tulee Jumalalta: koko elämämme ja olemisemme. Tämän ilmaisee Raamatun vanha käännös sanomalla: "Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme."
Ef. 2:10.

Tuo alussa lainaamani Raamatun lause sanotaan kasteessa, kun kastekynttilä sytytetään ja annetaan isälle tai äidille tai jollekulle kummeista. Jumala lahjoittaa kasteessa uskon ja kastetusta tulee kristitty. Kastekynttilän antaminen kertoo, että Jeesus on antanut kastetulle elämän valon ja johdattaa häntä. Usein törmää ajatteluun, että meidän tulisi olla jonkinlaisia, ennen kuin Jumala voi toimia. Kaste todistaa meille kuitenkin, että tilanne on juuri päinvastoin. Kasteessa Jumala toimii meistä huolimatta. Siinä Hän muuttaa meitä: lahjoittaa elämän. Meillä itsellämme ei ole mitään annettavaa Jumalalle. Kaikki meillä oleva on Jumalan lahjaa meille. Sitä tarkoittaa, että Jeesus on elämän valo.

Markku Arola

Kuva vt

Kuva Otto Nuoranne

Minna Valtosen ajankohtainen väitös kirkon työntekijäksi kasvamisesta

Haastattelijana Annikki Erelä

Minna Valtosen on Helsingissä asuva elyläinen pastori ja Diakonia-ammattikorkeakoulun lehtori, joka on väitellyt teologian tohtoriksi kuukausi sitten. Perheeseen kuuluu puoliso, viulunsoiton opettaja Ahti Valtosen ja aikuiset lapset Veera, Noora ja Juho.

Minna Valtosen väitöskirjan nimi kokonaisuudessaan on Kertomuksia kirkon työntekijäksi kasvamisesta, Kirkon nuorisotyönohjaajiksi opiskelevien spiritualiteetin ja ammatillisen identiteetin muotoutuminen.

Valtonen kertoo, että tutkimusaiheessa yhdistyvät monet hänen kiinnostuksensa kohteet, kuten nuoret aikuiset, hengellisyys ja ammatillinen identiteetti. Aiheen valintaan vaikutti myös Kasvu kirkon työntekijäksi -hanke, jonka osana Valtosen tutkimus tuli olemaan.

Kirkon nuorisotyöhön suuntautuvat opiskelijat suorittavat Diakonia-ammattikorkeakoulussa kaksoistutkinnon, jossa he saavat sekä sosionomin että kirkon nuorisotyönohjaajan

pätevyyden. Vaikka moni heistä aloittaa opiskelun tavoitteenaan seurakuntatyö, moni kuitenkin päätyy valmistumisen jälkeen sosionomin työhön. Minna Valtosen sanoo, että hänen tutkimuksensa tavoitteena oli selvittää, millaisia prosesseja opiskelijat käyvät opintojen aikana läpi, miten heidän hengellisyytensä kehittyy ja ammatillinen identiteettinsä vahvistuu.

- Halusin löytää opintojen ajalta niitä kohtia, joissa opiskelija erityisesti tarvitsee tukea hengellisen ja ammatillisen identiteetin rakentamiseen. On ollut hienoa tehdä tutkimusta projektissa, jossa on saanut ohjausta ja vertaistukea. Tutkimusprosessi kesti yli viisi vuotta. Sinä aikana haastattelin kymmenen opiskelijaa kahteen kertaan. Nämä haastattelutilanteet olivat merkittäviä.

Mitä tutkimuksessasi esiintyvä spiritualiteetti - käsite tarkoittaa?

- Spiritualiteetti-käsitteeseen liitetään tutkimuksen kentässä monenlaisia määritelmiä. Sitä voidaan käsitellä hyvin laajasti yleisinhimillisenä ominaisuutena tai sitten rajatun kristillisenä hartaudentarjoituksena. Väitöskirjassani koetin löytää tutkimuksen kohderyhmän kannalta toimivan lähestymistavan. Käsitteelen spiritualiteettia kolmen ulottuvuuden avulla. Ajattelen, että siihen kuuluu ihmisen henkilökohtainen, persoonallinen usko, jossa kokemuksellisuudella voi olla tärkeä rooli. Siihen kuuluu myös yhteisöllinen ulottuvuus, joka merkitsee seurakunnan tai kristillisen järjestön jäsenyyttä ja osallistumista sen toimintaan. Kolmanneksi spiritualiteettiin sisältyy arvojen ja elämän tarkoituksen pohdintaa.

Käytin tutkimuksessa narratiivista eli kerronnallista lähestymistapaa. Opiskelijoiden kirjoitelmia ja haastatteluaineistoa tarkasteltiin kertomuksina. Yli 40 opiskelijan tarinasta muodostui viisi tyyppikertomusta, jotka kuvaavat erilaisia ammatillisen identiteetin rakentamisen prosesseja. Nämä tyyppikertomukset ovat auttajan, ohjaajan, kasvattajan, julistajan ja etsijän tarinat.

Tutkimus osoittaa myös, että kirkon työntekijäksi kasvamisen kannalta yhteisöllisellä uskolla on keskeinen merkitys. Yhteys seurakuntaan on siis tärkeää.

Mitä sanoisit kristillisen kotikasvatuksen merkityksestä nuoren kehittymiseen?

- Tämän tutkimuksen perusteella en näe eroa kotona kristillisen kasvatuksen saaneiden ja ei-uskovaisista kodeista tulevien opiskelijoiden välillä. Tärkeää on kuitenkin ollut se, että jossain elämänvaiheessa kaikkien näiden nuorten elämään on kuulunut läheinen suhde kristittyyn aikuiseen. Aika usein tämä hengellisen elämän kannalta merkittävä ihminen on ollut seurakunnan työntekijä, nuorisotyönohjaaja tai pappi. Lähes kaikilla tutkimukseen osallistuneilla 46 opiskelijalla rippikoulu on ollut merkittävä, jopa elämää muuttava kokemus. Seurakunnissamme tehdään siis tässä todella merkittävää työtä.

Tutkimukseni perusteella voi todeta, että kristillinen kotikasvatus kantaa nuorta pitkälle. Mutta kuten aikaisemmin sanoin, tähän tutkimukseen osallistuneissa nuorissa aikuisissa oli myös heitä, joiden uskonelämän kehittymiseen seurakunnan nuorisotyötä tekevät ovat vaikuttaneet merkittävästi.

Henkilökohtaisesti olen sitä mieltä, että lapsi ei voi kasvaa uskonnollisessa tai ideologisessa tyhjiössä, vaikka vanhemmat kuinka yrittäisivät hyvää tarkoittaen varjella häntä uskonnollisilta vaikutteilta. Jos lapsi ei saa kotoa aineksia hengelliseen kasvuunsa, hän ammentaa niitä muualta - esimerkiksi televisiosta, lehdistä, Internetistä ja kavereilta. Joka tapauksessa lapset pohtivat elämän merkitystä ja toisinaan aika isoja kysymyksiä.

Pidän kristillistä kotikasvatusta erittäin tärkeänä myös siksi, että se antaa välineitä valintojen tekemiseen. Esimerkiksi Raamatun kertomukset pitävät sisällään paljon sellaista, joka ohjaa lasta toisen ihmisen huomioimiseen ja ylipää-tään elämän kunnioittamiseen.

Mitä löytöjä tai uutta sisältöä sait omaan opetustyöhösi?

- Olen oppinut tutkimusprosessin aikana monia asioita. Yksi yllätyksistä oli se, kuinka vahvasti lähetyskutsumus oli esillä tutkimusaineistossa. Kymmenestä haastatellusta ainakin kolme suunnitteli jossain vaiheessa lähtevänsä lähetystyöhön tai kansainväliseen työhön. Eräs opiskelija kertoi saaneensa kipinän tähän jo ala-asteella, kun lähetystyöntekijä oli vierailut uskonnontunnilla.

Tutkimuksesta on ollut paljon hyötyä opetustyössä. Olen esimerkiksi oppinut paljon

opinnäytetyön tekemisen prosessista ja hyvän ohjauksen merkityksestä ja toivon osaavani siirtää tätä opittua omaan rooliini opinnäytetöiden ohjaajana.

Diakissa on tämän vuoden alussa siirrytty uuteen opetussuunnitelmaan, jossa on jo huomioitu monia tutkimuksessanikin esille nousseita seikkoja. Kirkon nuorisotyönohjaajilla on esimerkiksi pakollinen leiriharjoittelu. Pidän erityisen tärkeänä sitä, että seurakuntaharjoittelua ja siihen liittyvää yhteistyötä kehitetään koko ajan. Seurakuntaharjoitteluilla on keskeinen merkitys opiskelijoiden ammatillisen suuntautumisen muotoutumisessa.

Tutkimukseen osallistuneet opiskelijat ovat nuoria aikuisia, jotka ovat juuri tällä hetkellä kirkon työn kannalta haasteellinen ryhmä. He muodostavat suurimman kirkosta eroavien ja kirkkoon kriittisimmin suhtautuvien joukon. Tämä sama kriittisyys tuli ilmi myös opiskelijoiden haastatteluissa. Monet heistä kaipaavat toimivaa, hyvää seurakuntayhteyttä ja osallistuisivat mielellään seurakunnan toimintaan, mutta jostain syystä tuon yhteyden rakentuminen näyttää vaikealta.

Miten olet palautunut tutkimuksesi parista normaaliin elämään?

- Olen palautunut normaaliin elämään hyvin (jos tämä elämä on normaalia). Tekemisen pulaa ei ole ollut. Uuden lukukauden aloittamiskiireet ja rästiin jääneet kotityöt ovat pitäneet huolen siitä, että mitään vapaa-ajan ongelmia ei ole ollut. Työskentelen siis edelleen kirkon alan lehtorina ja iloitsen tästä työstä. Mitään isoa viisastumista tohtoriksi tulemisen myötä ei näytä tapahtuneen vaan opetuksen ja erityisesti luentojen valmisteleminen on edelleen aika vaativaa. Uusia tutkimusaiheita en ole vielä kehitellyt, vaikka monet asiat kiinnostavatkin.

Lopuksi vielä uuden tohtorin terveiset ELYn väelle

- Ajattelen, että kirkon työntekijöiden kasvattaminen ei ole ainoastaan oppilaitoksen tehtävä. Siinä tarvitaan seurakuntayhteistyötä, mutta myös yksittäisten kristittyjen tukea ja erityisesti esirukouksia.

Minna Valtosen väitöskirjan nettiversio:
http://www.diak.fi/files/diak/Julkaisutoiminta/A_23_ISBN_9789524930796.pdf

Kirjoitussarja, jossa eläydytään Raamatun henkilöiden kohtaloihin

JAAKOB

Aurinko paistoi vielä keskitaivaalta. Jaakob nosti kätensä varjostaakseen silmiään ja yritti nähdä Beersebaan johtavalle tielle.

- Heidän olisi pitänyt palata jo monta päivää sitten, hän ajatteli.

Hebronin eteläpuolella vuorten loputtomat harjanteet näyttivät väreilevän kuumuudessa. Kevyt pöly leijaili ilmassa lähteiden lähelläkin, ja ruoho rusentui kuivuneena askelten alla. Tammen varjossa oli viileämpää, mutta senkin lehdet käpertyivät reunoistaan.

Jaakobia heikotti. Nälkä oli jatkunut jo liian kauan. Kaikki laihtuivat, ihmiset, karja, koko maa. Lapset tuijottivat suurentunein silmin eivätkä leikkineet enää.

- Miksi minä en patistanut poikiani lähtemään Egyptiin jo aikaisemmin? Jaakob tuskaili. - Siellä on viljaa, Niili kastelee pellot.

Kaikki kymmenen poikaa olivat lopulta lähteneet, kaikki paitsi Benjamin, nuorin, jonka

Jaakob tahtoi pitää kotona.

- Kaikki taistelevat nyt viljasta, hän mietti.- Vaikka pojat olisivatkin saaneet ostetuksi säkkinsä täyteen, niin aavikkotiellä heidän kimppuunsa on voitu hyökätä. Se olisi minun sukuni loppu.

Menneet tapahtumat alkoivat liukua Jaakobin silmien ohi. Monta vuosikymmentä sitten hän oli istunut yhtä uupuneena Mesopotamiassa Paddan-Aramin aukealla arolla. Hän oli ollut yötä päivää paimentamassa enonsa Labanin karjaa lähellä Harrania, ja hänen oli pitänyt korvata joka ikinen pedon saaliiksi joutunut eläin. Hän oli kuitenkin ollut nuorempi silloin ja kestänyt ankaran työn, kuumuuden ja vilun. Palkaksi palveluksestaan hän oli saanut vaimoiksi Labanin tyttäret Lean ja Raakelin, ja vuosien kuluessa hänen perheeseensä oli syntynyt yksitoista poikaa ja yksi tytär.

- Herra siunasi minun työni Harranissa, Jaakob ajatteli. Hänelle oli kertynyt hyvin paljon omaisuutta, niin että Laban oli alkanut kadehtia häntä. Lopulta Jaakob ei ollut enää kestänyt appensa mielivaltaa vaan oli paennut hänen luotaan perheineen, palvelijoineen ja karjoineen. Mutta sitä Jaakob ei ollut tiennyt, että Raakel oli ottanut mukaansa isänsä jumalankuvat.

Autiomaa, polttava aurinko, kuumaa hiekkaa ja pölyä. Kuva Annikki Erelä

Jaakob oli kuljettanut suurta väkeään etelää kohti. Liikkuminen oli ollut hidasta. Pienimmät lapset eivät jaksaneet kävellä mutta eivät viihtyneet kauan aasien selässäkään vaan heitä piti kantaa. Lampaat imettivät karitsoitaan. Aina joku eläin ontui. Joka yöksi oli etsittävä paikka, missä hoidella louhikoissa haavoittuneita jalkoja ja nukkua turvassa rosvoilta ja villipedoilta.

Jaakobin sydän oli kuitenkin iloinnut vapaudesta. Hän oli hengittänyt vuoriston raikasta ilmaa ja tuntenut virkoavansa eloon. Nyt alkaisi uusi elämä. Hän kulkisi ensin Manahaimiin Jabbokin laakson kalkkikivikallioiden välistä ja ylittäisi joen sen matalimmasta kahlaamosta. Hän veisi perheensä Kanaanin maahan isänsä Iisakin luo.

Mutta samalla eteen oli kohonnut uhka, joka olisi pitänyt ottaa lukuun jo aikaisemmin: oma menneisyys. Mitä tekisi Esau kotiin palaavalle veljelleen? Hänhän oli uhannut tappaa Jaakobin, koska Jaakob oli pettämällä hankkinut Esaulle kuuluvan esikoisuuden. Niinpä olikin Jaakobille nyt tuotu tieto, että veli Esau on lähtenyt tulemaan häntä kohti neljänsadan miehen kanssa.

- Semmoiselle joukolle minä en olisi mahtanut mitään, Jaakob totesi. - Esau olisi voinut tuhota meidät kaikki. Jaakobin oli vallannut mieleton hätä perheensä puolesta. Oli ollut vain yksi keino: huutaa Jumalaa. Jumalan eteen tullessaan Jaakobin oli kuitenkin ollut pakko nähdä myös totuus omasta itsestään. Hänellä ei ollut aihetta ylpeillä mistään. Hänhän ei ollut yhtään mitään. Jumala itse oli valinnut hänet olemaan esikoinen, mutta ei suinkaan ollut käskenyt pettää. Veljesvihaan Jumala ei koskaan johdata.

Peloissaan Jaakob oli tehnyt kaikkensa pelastaakseen perheensä Esaun kynsistä. Lähetettyään uskomattoman suuret lahjat veljelleen hän oli saattanut vain odottaa, miten tämä menettelisi, ja siitä odotuksesta oli tullut ankara paini Jumalan kanssa. Jaakob oli siinä kamppailussa oppinut, että jos ei Jumala anna anteeksi ja auta, ihmiselle ei jää vaihtoehtoja. Ilman Jumalaa on vain tuho, ennemmin tai myöhemmin.

Jaakob oli saanut Jumalan anteeksiannon ja

siunauksen, mutta edessä oli edelleen Esau. Jaakobin ylpeydestä ei ollut mitään jäljellä, kun hän moneen kertaan maahan saakka kumartuen lähestyi veljeään.

- Minä olen tullut sinun eteesi niin kuin käydään Jumalan eteen, ja sinä olet ollut minulle armollinen, oli Jakob sanonut Esaulle. Maahan asti olivat Esaun edessä langenneet myös Jaakobin vaimot ja lapset. Nöyryys oli voittanut ja viha väistynyt rakkauden tieltä.

Vanha Jaakob hymyili tammen alla. Miten hyvä olikaan ollut päästä vihdoinkin sovintoon Esaun kanssa!

Jaakob oli sitten pystyttänyt leirinsä Sikemin seudulle, mutta siellä ankara koettelemus oli kohdannut perhettä. Dina, Jaakobin tytär, oli joutunut seudun hallitsijan pojan viettelemäksi, ja veljet olivat kostaneet tappamalla kaikki Sikemin miehet.

Jälleen suuri hätä oli vallannut Jaakobin. Ei ollut riittänyt, että hän oli nuhdellut poikiaan. Oli pitänyt saada Jumalalta apu, ennen kuin naapurikuninkaat liittoutuisivat heitä vastaan ja kostaisivat. Mutta oliko Jaakobin perheessä poikien veriteon lisäksi vielä muutakin, mitä Jumala ei hyväksynyt? Varmuuden vuoksi Jaakob oli käskenyt väkensä puhdistautua ja hävittää epäjumalien kuvat. Niitä oli löytynyt, ja Jaakob oli haudannut ne maahan.

Aikoinaan Raakel oli varastanut Harranista isänsä jumalankuvat. - Miksi hän oli halunnut ottaa mukaansa ne? Jaakob mietti. Abraham ja Iisak olivat jo palvelleet yhtä ainoaa elävää Jumalaa, joka oli ilmestynyt myös Jaakobille. Ei siis pitänyt edes ajatella Harranin monia jumalia. Vasta kun kaikki epäjumalankuvat oli hävitetty, Jaakob oli rakentanut alttarin Herralle.

- Herra pelasti minun sukuni, Jaakob joutui toteamaan. - Hänen armonsa on käsittämätön. Hän esti naapurikuninkaita vainoamasta meitä ja säästi meidät, vaikka syyllisyytemme on suuri.

Niin Jaakob oli lähtenyt jälleen vaeltamaan. Raakel oli odottanut toista lastaan. Lähellä Betlehemiä hän oli sitten synnyttänyt pojan, Benjaminin.

Suuri ilo ja julma tuska olivat silloin vyöruneet Jaakobin yli. Raakelin synnytys oli ollut liian vaikea, ja hän oli menehtynyt siihen.

– Miksi, miksi? oli Jaakobin sydän parkunut. Lea oli surrut hänen rinnallaan vaitonaisena sisartansa ja kilpailijaansa. Leaankin Jaakob oli vähitellen kiintynyt, vaikka vaimojen kamppailu yhteisestä miehestä olikin ollut välistä sietämätöntä.

Raakelin kuoltua Jaakob oli kohdistanut rakkautensa Raakelin lapsiin ja tullut syrjineeksi toisia. Perheessä oli alkanut jälleen kasvaa viha, ja eräänä päivänä sitten Jaakobille oli tuotu Joosefin riekaleiset vaatteet. Jaakob oli joutunut jäämään siihen käsitykseen, että poika oli joutunut villipedon saaliiksi. Jaakob oli surrut niin, että oli uskonut seuraavansa poikaansa tuonelaan.

Murhe ei ollut enää väistynyt Jaakobin sydämeestä. Se painoi häntä nytkin hänen istuessaan tammen alla.

- Minä en ymmärrä, Jaakob sanoi hiljaa. -

Jumala on luvannut meille omaksi tämän maan. Hän on sanonut, että minusta tulee kuninkaiden kantaisä. Miten se tapahtuu, jos me kuolemme nälkään kaikki?

- Tule sisään, isä, sanoi Benjamin. Hän oli tullut tammen luo ja tahtoi auttaa Jaakobia.

Kompuroidessaan jaloilleen Jaakob katsoi vielä tielle. Siellä näkyi pölypilven keskellä lähenevä aasikaravaani.

RUKOUS

Pyhä Jumala, minun Isäni! Kiitos siitä, että sinulla on jokaiselle ihmiselle paikka suunnitelmassasi enkä minäkään ole sinun silmissäsi turha vaan olet tehnyt minusta oman lapsesi. Auta että jaksaisin uskoa johdatukseesi silloinkin, kun asiat kääntyvät minun mielestäni mahdottomiksi. Minä tahdon aina ja ikuisesti kiittää sinua Vapahtajastani, jonka turvissa uskallan tulla eteesi. Aamen

Eeva Takala

KARAOKE-DVD ja CD

KUNINKAAN LAPSET

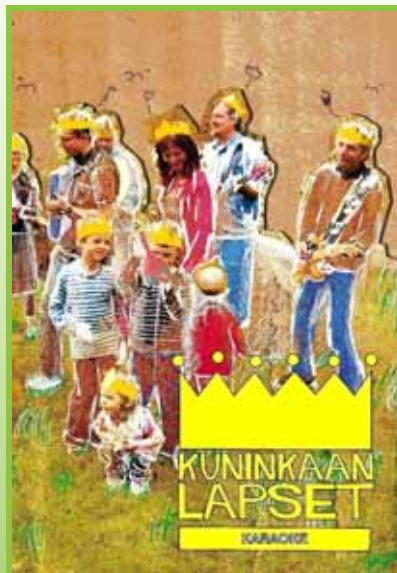
Syntymäpäivälahjaksi
Kouluihin
Päiväkoteihin
Seurakuntiin
Laula kanssani-tilaisuuksiin

Levy sopii yksin tai yhdessä laulettavaksi. Molempien levyjen mukana kaunis vihko, jossa laulujen sanat.

Kysy tarjouksia!

Kristillisistä kirjakaupoista ja Evankelisen Lähetisyhdistyksen toimistosta p. 040 415 9416, ely@evangeliset.net

Tutustu DVD:hen www.evangeliset.net

1. Olen onnellinen
2. Milläs minä pääsen taivaaseen?
3. Jeesus mua rakastaa
4. Tuulien teitä
5. Anna enkeleitä
6. Kala-Pekka
7. Suojassa enkelin
8. Ei ole olemassa parempaa
9. Pikkulintu riemuissaan
10. Ystävyys on eväsreppu
11. Puhu mulle hellästi
12. Jumalan kämmenellä
13. Kun vain pyydät anteeksi
14. Lapsi pieni
15. Kuninkaan lapset

DVD

CD

23€

15€

Lähetyksen uusi vuosi

Annikki Erelä

Afrikan työssä odotetaan tarkennuksia

Afrikan työtä tuetaan Suomen Lähetysseuran kautta. Lähetysseurassa ELYn yhdyshenkilönä on kehitysjohtaja Tuula Sääksi. Iltoisemme yhteistyöstä.

ELY tukee Angolan kirkon työtä yleisesti. Tarkemmista kohteista sovitaan erikseen. Olemme huomanneet, että Afrikkalaisten kirkkojen tarpeet ovat yleensä hyvin konkreettisia. Tavoitteena on kuitenkin aina rohkaista paikallisia tulemaan mukaan evankeliumin työhön omassa maassaan ja mahdollisuuksien mukaan laajemminkin yhteiseen lähetystyöhön.

Yhteistyösopimus Malawin ja Suomen Lähetysseuran kesken rakentuu omalla aikataulullaan. Lähetysjärjestö ei toimi yksisuuntaisesti vieden suunnitelmia Afrikkaan, vaan yhteistyökirkkoa kuullaan ja sen omaa toimintaa vahvistetaan. ELY on mukana suunnitelmissa kysellen paikkaansa Malawin työssä. Yksi työkohteita on kappelikirkkojen rakentaminen seurakuntiin. Odotamme siihen Malawista tarkempia yksityiskohtia. Voimme myös antaa tukea Malawin kirkon työlle yleisesti.

Uusi lähetti, uusi tehtävä

Ovi on avautunut uuteen työhön Venäjällä, ja samalla olemme saaneet Kristiinan lisäksi toisen lähetin, Raili Mäkitalon. Hänestä kerrotaan

toisaalla tässä lehdessä, ja hänen työtään kaukana Vienan Karjalassa tullaan seuraamaan jatkossakin. Lähetystehtävässämme tämä työ merkitsee Railin tukemista rukouksin ja uusien ihmisten tavoittamista työn tukijoiksi. Samalla eteemme näyttää avautuvan konkreettinen mahdollisuus lähteä mukaan lähetysmatkoille. Tätä vapaaehtoistoimintaa tullaan koordinoimaan. Erilaiset armolahjat tulevat käyttöön, kun mennään kyliin, jossa Jeesusta ei vielä tunneta. Mitähän tästä aikuisten aktiotoiminnasta kehittyy? Onneksi Jeesus on luvannut olla kanssamme.

Oma tehtävä on tärkeä

Railin työn myötä ELY on ottanut askeleen uuteen suuntaan, omaan lähetystyöhön Karjalassa. Tässä ratkaisussa toimimme erillään Lähetysseurasta ja Radiolähetysjärjestö Sanansaattajat ry:stä, joiden kautta edelleen muu lähetystyö hoidetaan. Yhteistyö näiden järjestöjen kanssa on hyvää. Itsenäisyyden kipinä on näköjään kytenyt ELYssä alusta lähtien, kun on haluttu koota evankelinen lähetystyö. Ilman ELYä se olisi todennäköisesti aikaa myöten sulautunut jo olemassa olevien järjestöjen toimintaan. Nyt tämä itsenäisyyden halu on antanut rohkeutta uuteen avaukseen.

Suomen lähetyshistorian alkuvaiheissa tapahtui jotain samaa. Silloin suuri joukko evankelisia oli perustamassa Lähetysseuraa, mutta siihen ei jääty, vaan pian aloitettiin oma lähetystyö Japanissa. Tilanne ei ole nyt ihan sama, kun myös yhteistyö jatkuu. Tärkeintä on kuitenkin, että tiedostamme historiamme ja kutsumuksemme: ELY keskittyy yksinkertaisen

pelastussanomien viestittämiseen.

Nyt sitten vain työhön ja haastamaan seurakuntia mukaan! Railia ja hänen työtään voi tarjota seurakunnille nimikkokohteiksi. Tämä nimikkotyö onkin suuri rukouksen aihe.

Raili ryhmän kanssa Lentiiran sairaalassa, hartaushetki inkeriläisen Katri Matikaisen vuoteen äärellä.

Lapsityönohjaaja, Venäjän lähetti Raili Mäkitalon mietteitä Elysanomien lukijakunnalle

Kuka olen?

Olen suurten ikäluokkien joukkoon kuuluva, perheellinen ja vielä työelämässä – tarkemmin sanottuna Jumalan armosta ja suuresta rakkaudesta uuden askeleen työelämässäni ottanut "naisimmeinen".

Olen kokenut elämässäni Jumalan johdatusta! Jo lapsena sain turvautua rakastavan Taivaan Isän huolenpitoon. Jäinhän nuoremman sisareni kanssa jo 3-vuotiaana puoli-orvoksi. Äiti kasvatti meitä kahta tyttärtään pienessä kodissamme. Isän korvikkeena toimivat äidin veli ja ukkini. Kodissamme kävi onneksi myös muita vieraita – niitäkin, jotka kertoivat/lauloivat Jeesuksesta ja taivaasta.

Erityisesti jäi mieleeni evankelisen maallikkosaarnaajan, vanhan Eetu-sedän vierailu kodissamme ja hänen laulamanaan laulu: "Onpa taivaassa tarjolla lapsillekin, jotka Jeesusta rakastavat...". Eetu-sedästä huokui rakkaus lapsiin ja rakkaus Jumalaan. Myöhemmin monet aikuistenkin hengelliset laulut saivat jo lapsena painua muistilokeroihini, kun läheinen, naapurin perhekunta syttyi uskonasioille. Hyvien naapuruussuhteiden vuoksi emme siis välttyneet tältä samalta "tartunnalta". Jumalan sanan siementä kylvettiin ja se kylvö nousi aikanaan oraalle. Kotimme "taloudenhoitajana" ja kasvattajana äitimme sai kokea, että Jumala on "orpojen isä ja leskien puoltaja", Ps. 68:6 kuten Raamattu asian ilmaisee!

Lukemaan opittuani, pienenä alakoululaisena, sairaana ollessani, luin myös itse äidin vihkiraamattua. Rukiinen leipä ilman höysteitä eli Vanhan Testamentin kertomukset eivät auenneet. Mutta jotakin niihin hetkiin kätkeytyi. Jumalkaipuun siivittämänä etsin vastausta Hänen sanastaan jo tuolloin.

Sitten tulivat ne vuodet, kuten niin lukemattomille tytöille ja pojille, että Jeesuksen sovitustyön ja ristin merkitys oli kuin hämärän peitossa. Päältä päin katsottuna elin kiltin tytön elämää. Ei suuria kompurointeja, mutta ei myöskään suurta sydämen iloa Jeesuksen työstä. Onneksi Jumalan uskollisuus ja rakkaus

ei katkennut noinakaan murrosiän vuosina. Jumala taivutteli ja taivutteli sisintäni kuten tuuli koivujen latvoja. Sain armon kääntyä rippikoulun jälkeisenä aikana elävän Jumalan puoleen hartaasti rukoillen: "Kunpa saisin puhtaaksi omantuntoni"! Raamatun lupaukset osoittautuivat jälleen todeksi: " Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas, ja antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä", 1 Joh.1: 9 Sielunhoidollisten keskustelujen avulla jaksoin uskoa, että todella minunkin syntini on anteeksiannettu. Mikä evankeliumi!

Miten elämäni on johdatettu?

Jumala pääsi vakuuttamaan minulle jo nuorena, että Hän johdattaa, kun me kuljemme rukoillen. Johdatus kävi vähitellen niin ilmeiseksi, että hyvä kun perässä pysyin. Sain kuin käsillä koskien todeta, että Jumala oikeasti on kiinnostunut koko elämästäni ja samalla suunnitelmansa toteutumisesta kohdallani.

Rukoilin myös aviopuolisoa ja Jumalan kädestä sain sitten ottaa mieheni Taiston. Uskalsin hänen kanssaan ajatella liittoa - hänen, taisteluun viittaavasta nimestään huolimatta (leikkiä). Elämäntehtäväkseni tuli useiksi vuosiksi suuren lapsiperheen äitinä oleminen. Papinmuorin tehtävät ja lasten kasvatus olivat hyvää koulutusta myös nykyhetkeä ajatellen!

Vähitellen lapset kasvoivat, itse sain lisätä kaiken ohessa kirkollisia koulutuksiani ja tehdä työtä eri seurakunnissa. Jumala on ohjannut hakeutumaan niihin tehtäviin, jossa olen omimmillani. Ts. mielelläni kerron lapsille (myös aikuisille) raamatunkertomuksia.

Työ ja harrastukset

On sanonta: "Vierivä kivi ei sammaloidu." Liikkuessani tutustun helposti uusiin ihmisiin ja luon samalla sitä verkostoa, jota Jumala "hyödyntää" evankeliumin eteenpäin viemisessä ihmiseltä ihmiselle! On hienoa todeta erilaisissa kohtaamisissa, ettemme "sattumalta" tapaa toista Jumalan "hand made" – merkillä varustettua ihmistä. Voimme aina itse oppia ja saada jotain arvokasta satunnaisen näköisissäkin tapaamisissa.

Jossain vaiheessa olin työttömänäkin ja sen ajan Jumala hyödynsi Venäjän Karjalan kylille. Vuonna 1992 pääsin pikkuryhmän mukana ensimmäiselle Venäjän matkalle Tiiksaan ja Segesaan, jonne Ely ja Inkerin kirkko on nyt minut lähettämässä. Ihmeellinen tämä historian kulku!

Ensimmäiset kontaktit "villissä idässä" olivat mieliinpainuvia. Jo ensimmäisellä matkallani Segesaan Jumala rohkaisi Sanansa kautta. Hotellin edessä nuori mies "tervehti" meitä pitäen avattua entisajan partaveistä kätkeytyneitä taitavasti kämmeniinsä! Mutta koska "Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka", Hepr.4:12, niin Jumala ohjasi meidät ensi hätään lahjoittamaan tälle nuorelle miehelle venäläisen Uuden Testamentin. Oli rohkaisevaa omin silmin nähdä kuinka nuoren miehen viha poistui ihmisen rakkautta suuremman rakkauden tieltä! Poika muutti mielensä ja lähti kävelemään pitkin katua.

Noita matkoja vuosien varrella on kertynyt satoja. Venäjän Karjalan pikisilmäiset lapset herättivät minussa ajatuksen, että noille lapsille täytyisi heidän omalla kielellään saada raamatunkertomukset omaisuudeksi. Ja se tehtävä lankesi sitten jatkossa myös minulle, tosin tulkin välityksellä. Päiväkotilapset ja kouluikäiset tulivat pyhäkouluun, aina silloin kun kylillä vierailimme. Tiiksan koulun rehtorin

mukaan oppilaat olivat tulleet rauhallisemmiksi jo kahdessa vuodessa, kun saivat lasten bibliat luettavakseen.

Minustako Venäjän lähetti?

Vuodet ovat vierineet. Monet Venäjän tutuistakin ovat jo kuolleet, mutta edelleen on halu käydä naapurimaassa! Niinpä vapaapäiviä säästämällä lähdettiin jälleen kesäkuussa matkalle Kostamus-Repola – Lenderi- suunnalle. Antero, pääsihteerimme ajeli autoa ja puheen lomassa kuulin, mitä Anteron päässä liikkui. Kai keskustelimme määräaikaisen lähetysshihteerin viran päättymisestä ja siitä kuinka työ joskus haittaa harrastuksia jne. " Mutta Railistahan me tehdään Karjalan lähetti"! – kommentoi Antero Terholle autonrattia käännellessään. Sitten syyskuun matkamme aikana minulle oikeasti alkoi kirkastua, että Anterolla oli vakaat aikomukset viedä asiaa eteenpäin. Kun myös mieheni Taisto oli myötämielisenä mukana tässä kaikessa, niin tässä sitä nyt nökötetään ELYn uutena työntekijänä, ELYn hallituksen ja Inkerin kirkon kutsulla sekä Venäjän federaation myöntämällä vuosiviisumilla!

On todella mielenkiintoista palata tiettyssä mielessä kuin juurilleen Segezan alueelle ja miettiä ensimmäisellä matkalla kohtaamani nuoren miehen -nyt jo kovasti aikuistuneen "musikan" teitä. -Lienee sulkenut jo tänä 18-vuoden aikana partaveitsensä sekä avallut uudestaan ja uudestaan Uutta Testamenttiansa. Näin tietysti toivon.

Saan olla kiitollinen Jumalan johdatuksesta. Saamme rukoillen suunnitella matkoja molemmille puolille rajaa, kaikessa Taivaallisen Isän huolenpitoon edelleen turvautuen. Yhteinen on työmme ja yhteinen työnäkymme! Kaikessa olen apua tarvitseva, mutta Taivaallinen Isäpä tietää millaista babuskaa johdatuksessaan retuuttaa ja taitojani/kykyjäni käyttää! Näin uskon ja kiitan teitä jokaista lehden lukijaa, kun jaksoitte tällä lukijamatkalla pysyä. Lisää matkoja tulossa...

Esirukouksiinne sulkeutuen Raili

Lubangossa 18.1.2010

Hei,

Uusi vuosi on lähtenyt käyntiin Angolassa runsailla sateilla, kuten tähän vuodenaikaan kuuluukin. Välillä vettä tulee kaatamalla, ukkonen paukkuu ja tiet muuttuvat joiksi keskikaupungillakin. Sadepäivinä on niin viileää, että täytyy pitää pitkähihaista paitaa, eivätkä pyykkiä meinaa kuivua kosteassa ilmassa. Silti pilvisenäkin päivänä taivas ei ole yhtenäisen harmaa, kuten Suomessa. Lubangossa asumme vuorten ympäröimänä, ja kun yhden vuoren päällä sataa, toisen päällä saattaa paistaa aurinko. Välistä kävelen ulkona auringonpaisteessa ja vesipisarointia putoilee niskaani. Taivaalle muodostuu tämän tästä kauniita sateenkaaria.

Eteläisessä Afrikassa eletään keskikesää, ja tammikuu on yleinen lomakuukausi, kuten heinäkuu Suomessa. Useimmat työtoverini ovat vuosilomillaan, ja niinpä omallakin työrintamallani on vähän rauhallisempaa. Kirjoitan raportteja ja suunnittelen seuraavaa työmatkaa, joka suuntautuu Botswanaan ja Namibiaan helmikuussa.

Jokapäiväinen puheenaine tällä hetkellä on jalkapallo. Angolan osalle on tullut erityinen kunnia isännöidä jalkapallon Afrikan-

mestaruuskisoja. Maalle joka edelleen yleensä tunnetaan vain miinoista ja korruptiosta, kisojen järjestäminen on mahdollisuus parantaa mainetta. Siitä onkin otettu kaikki irti; tänne on rakennettu neljä uutta stadionia ja kymmeniä hotelleja. Yhtenä kisakaupunkina on Lubango, missä lisäksi on korjattu teitä, maalattu taloja ja rakennettu uusi lentokenttä. Kritiikkiäkin on kuultu siitä ovatko nämä oikeita kohteita kymmenille tuhansille Euroille maassa, jossa esimerkiksi perusterveydenhuolto ei vielä ole kaikkein ulottuvilla.

Nyt kisa on kuitenkin jo käynnissä. Angolan oman joukkueen pelejä voi seurata kuuntelemalla ääniä kadulta. Jokaista Angolan maalia seuraa valtaisa hurraaminen ja pillien vihellys. Kun Angola voitti yhden pelin, juhlintaa jatkettiin ajelemalla ympäri kaupunkia ja tööttämällä. Vastaavasti kun Angola hävisi, hiljaisuus laskeutui hetkessä kaupungin ylle. Ihme kyllä sateet eivät ainakaan vielä ole keskeyttäneet pelejä.

Te lähettäjäni muistitte minua taas monin ihanin tavoin jouluna. Jokainen kortti ja kirje ja paketti ilahdutti kovasti, avasin niitä hartaudella ja luin moneen otteeseen. On etuoikeutettua saada olla täällä lähetettynä ja rukousten kantamana. Sydämellinen kiitos!

Lämpimin terveisin sateisesta Lubangosta,

Kristiina

Aattohartaus Lubangossa. Afrikassa osataan juhliä. Kuva Kristiina Erelä

Terveisiä tapahtumista

Tervessi Salost!

Yks ihmine, naine, pysähty kerran juttelemaan kirkonmäel jumalanpalveluksen jälkken ja kerto, kuin oli ollu hyvät juhlat ne ELY:n kesäjuhlat siäl Ilmajoel. Hän ihmetteli kui mee ei oltu siäl. Noo, meitil se ei passannu kun Matti, mun miähen, oli sillo viikonloppuna töisä - joku leiri taas pakkas pääl.

Mee alettiin sit enemmänki jutteleen ja mietittiin, mahtaisisiko ELY:n toiminta saada jalansijaa Salossa. Meitil on Matin kans jonkinlaista evankeelista taustaa, niinku täl naiselaki – Laineen Raijal nimittäin - joten sovittiin, et funteerataan vaan yhres, oikeen pöyrän ääres miten voitaa alkaa toimia.

Siinä sitten tuli syksy ja jotain piti tehdä. Koska Siionin Kannel on meitil niin kovin rakas laulukirja ja jotensaki evankeelinen herätysliikekin tuntuu ihan omalta kodilta, niin oli alkanu tuntua kauhian pahalta, kun nyy yhrest virkakysymyksestä piti tämmönen kohina nousta. Kun mee kaikki kuiteski hyväksytään naiset kirkos ja kirkon ulkopuolel, niin mee aateltiin, että mitä jos ruvetaan järjestämään seuroja yhdessä ELY:n kans. Mää juttelin asiasta meitin kirkkoherral ja hän oli kovasten myätämielinen assial ja sanos, et seurakunta on ilman muuta mukana. Onhan Salon evankeeliset ain toimineet naisten kans, mutta nyt, kun tämmönen yhrystyskin kun ELY on perustettu, mee ainakin päätettiin alkaa tukemaan heitin toimintaa. On jotenki selkeempää tunnustaa täl taval mitä miältä mee ollaan ja että ollaan valmiita toimimaan kaikkitten kans.

Viime vuore tammikuus meil sitte oli ensm-

*Impi Anttila myymässä keivonnaisia Salossa 1. adventtina.
Kuva Annikki Erelä*

Uutta joululaulua opetettiin Salossa 1. adventtina. Kuva AE

mäisses seurat. Uskelan kirkos saarnas Erelän Paavo ja päiväjuhlaa jatkettiin seurakuntatalolla, jossa Annikkikin oli äänesä ja ite meitin kirkkoherra Jouko Pukari. Siitä tapahtumast oli kiinnostunnu oikeen paikallislehtikin ja seuraavan päivän lehresä oli oikeen iso juttu kuvien kans. Niin alko ELY:n toiminta Salos.

Mitään suurta ja komiaa - niinku pohojalaaset sanoo - ei meitil ol ollu, mutta piänen joukon kans me hääritään ja ollaan saatu ihan kivasten lauluseuroihin porukkaa koolle ja kolehtiakin on kertynnu. Kerran kuussa me ollaan viime syksyn aikana kokoonnuttu ja viaraiks on saatu Ulla ja Jussi Kataja sekä Erelän Annikki ja Paavo. Niin pal kauhiasten on tykätty ja hyviä puheita kuultu. Nyt on vuoros Rasilaisen Antero ja kevään mittaan toivotaan aina jonkun muunkin kerkiävän Saloon. Kun on joku "viaraileva tähti" mukana tilaisuuksissa, se tekee vähän niinku juhlan tuntua. Mutta kyllä me muutenki lauletaan. Anttilan Impi ja mee Matin kans on luvattu pitää kotiseurat viäl täs kevään aikana ja niistäkin menee kaikki kolehtitulot ELY:lle.

Ei mee kuitenkas oman voimamme varasa tätä tehdä. Kun tähän ryhdyttiin, oli rukous: "Jumala näytä mitä tehdä ja käytä meitä". Meitin omat voimamme ovat kovin vähäiset, mutta jos Jumala antaa siunauksen, pienikin siemen itää ja tuottaa satoa. Uskomme asian Jumalan ja Hänen armonsa sanan haltuun. (Apt. 20:32)

Jos Jumala suo, niin kyllä mee täältä Salostakin ollaan Hyvinkään juhliille menosa. Seurakunta on oikeen merkinny sen juhlan ohjelmakalen-teriinsakin, joten siellä sitten tavataan!

Tervessii vaan teitil kaikil Salost
Hiikka Lähdekorpi ja muu hyäriävä joukko ympärilt

Pastorit Paavo Erelä ja Jussi Kataja musisoivat ELYn tilaisuudessa Käivolassa. Kuva Annikki Erelä

Kannel helsky Kanta – Hämeessä

Keväällä tulee kaksi vuotta, kun olemme täällä eri seura-kunnissa kokoontuneet laulamaan ja Sanaa kuulemaan evankelisissa seuroissa. Nämä seudut ovat vanhaa evankelista aluetta. Täältä on Karkun, Loimaan ja Sairalan opistoissa käyty, täällä ovat ennen kodeissa ja seurakunnan tiloissa kolportöörit ahkerasti vierailleet. Toiminta on välillä hiljentynyt, Olemme nyt virkistyneet uudelleen elyläisinä. Kokoon tulee hattulalaisia, hauholaisia, hämeenlinnalaisia, janakkalalaisia, lammilaisia, pälkäneläisiä, renkolaisia ja tuuloslaisia.

Uutta on tänä keväänä Hämeenlinnan keskuseurakuntatalossa alkaneet kirkkokahvit yhdistettynä Siionin Kannel -seuroihin. Ensi kertaa meitä oli loppiaisena koolla reilut 60 henkeä. Kahvi maistui, Kannel raikui. Jumalan Sana ja sävelet virkistävät.

Ulla Kataja

Matti Aho puhumassa Kaustisella. Kuva Annikki Erelä

Keskipohjanmaalla tapahtuu

Tiedot Sirkka Keskitalolta

Kokkolan lähetyssoppi auki arkisin klo 10-14, Läntinenkirkkokatu 19

ELYn päivät: torst 21.1., ti 16.2., ma 15.3., pe 23.4., ke 26.5.

Sovittuina päivinä elyläiset hoitavat lähetyssopin ELYn hyväksi eli vievät tarjoiluun pullat, hoitavat tarjoilun, järjestävät arpajaisia ym.

Kaupungilla käydessään ihmiset poikkevat lähetyssoppiin kahville ja tapaamaan ystäviä. Monet tuovat myös tavaraa myytäväksi. ELYn hyväksi myytävät merkitään numerolla 5.

Maakunnalliset kokoontumiset, Siionin Kannel -seurat, aloitettiin Kaustisen opistolla marraskuussa. Seuraava tapahtuma päätettiin järjestää Toholammilla. Päivä on vielä avoin.

Laula kanssani tapahtumia jatketaan, mm. Kälvillä tammikuun tapahtuma on jo perinteinen.

Siionin Kannel -seurat Hauhon Ilmoilassa. Kuva Ulla Kataja

ELY Kaustisella 18.11.2009. Kuva Annikki Erelä

Kuvat Aarne Laasonen

Aarrearkku avautuu

Elämämme tärkein asia on Jeesuksen Kristuksen tunteminen ja Jumalan lapseksi pääseminen. Näin me olemme oppineet ja näin me uskomme ja ymmärrämme.

Tämän aarteen haluaisimme antaa omille lapsillemme, lastenlapsillemme, kaikille.

Uskon syntyminen on aina Jumalan teko meissä. Mutta meille on annettu käyttöön Jumalan oma sana, Raamattu, jonka kautta Jumala tekee ihmetöitään.

Siksi on valtavan suuri ihme ja suuren innostuksen aihe, että nyt on avautunut ovi ja oven takana valtavat näköalat. Evankelinen lähetysyhdistys voi tehdä säännöllisesti lastenohjelmia

televisioon. Yhteistyössä IRRTV:n kanssa toteutetaan viikoittainen ohjelma, joka esitetään sunnuntaisin Suomi-TV:ssä.

Ohjelman keskeisenä sisältönä on opettaa Raamatun suuret asiat lapsille. Sakari Nurmesviita on armoitettu kertoja ja lisäksi hänellä on piirtämisen lahja. Samalla kun hän kertoo sen, miten Jeesus tynnyttää myrskyn, syntyvät taululle kuvat järvestä, laivasta, pelokkaista ihmisistä rannalla ja Jeesuksesta seisomassa veneessä.

Ensimmäisen ohjelman kuvausta seurattaessa oli hämmäntävää huomata, kuinka hievahtamatta lapset seurasivat jokaista Sakarin käden liikettä ja kuuntelivat herpaantumatta, miten kertomus eteni. Oli varmasti kyse kertojan taidosta, mutta oli kyse muustakin. Jumalan sana on elävä ja se puhuttelee tämän ajan lapsia yhtä vahvasti kuin aikaisemminkin.

Kun ohjelmassa on vielä Elina Vaittisen ilmiömäinen kyky toimia lasten kanssa, ja hyvä musiikki, niin ainekset on kasassa sellaiselle ohjelmalle, joka voi palvella koko kirkkoa ja jokaista kotia. Eikä toki sovi unohtaa mukana olevia lapsia ja muusikko Mikko Pettistä.

Nyt meiltä äideiltä ja isiltä, vaareilta ja mummoilta odotetaan kahta asiaa: Esirukous ja siitä huolehtiminen, että läpipiirin lapset löytävät tämän ohjelman.

Pekka Kiviranta

Apua?

Mikä on paras kuulemasi kolehtipuhe?

Minulla on mielessäni kaksi, jotka muistan. Ensimmäinen on entisen työtoverini, talousjohtajan vetoamus. Antakaa paljon!

Toinen on kuulijan paikalla istunut rekkamies, joka kertoi, mikä saa rahapussin aukeamaan. Se on evankeliumi. Käskemällä se ei aukea mutta evankeliumin saarna, Sanan selitys avaa niin sydämet kuin rahapussitkin.

Niin, oletko viime aikoina kuullut evankeliumia? Toivottavasti olet. Sillä sinuakin tarvitaan. Tule mukaan säännölliseen tukirenkaaseen. Saat kerran kuukaudessa kirjeen, jossa kerromme työntekijöiden tuoreet terveiset, kiitoksen aiheet

ja esirukouspyynnöt. Esirukous kantaa ja antaa meille voimia, kiitos kun olet mukana yhteisessä työssämme.

Voit liittyä tukirenkaaseen ilmoittamalla pankissa säännöllisestä tukisummasta, jolla voit osallistua ELYn työn tukemiseen. Tai jos käytössäsi on netti, voit tehdä verkkopankissa automaattisen maksupalvelusopimuksen.

Oletko harkinnut testamentin tekemistä? Jos asia on sinulle ajankohtainen ja haluat antaa sillä tavalla lahjasi Evankelisen lähetysyhdistyksen työlle, ota yhteyttä, autamme sinua.

Iloista antajaa Jumala rakastaa!
Antero ja Raili

Haluatko, että puolestasi rukoillaan?

Lähetä pyyntösi lehden toimitukseen, sähköposti: ely@evangeliset.net tai osoite: ELYn lehden toimitus, Kokkolantie 12, 43500 Karstula

Asiasi viedään Jumalalle lehden toimituksessa, ELYn tilaisuuksissa, ja myös lehden lukijoissa on rukoustyötä tekeviä ihmisiä.

Jeesus odottaa rukoustamme

Jeesus itse rukoili elämänsä tärkeiden tapahtumien yhteydessä: kun hänet kastettiin, kun hän valitsi apostolit, kun hän suoritti parannusihmeensä, kun hänet kirkastettiin, kun hän taisteli Getsemanessa ja kesti kärsimyksensä ristillä. Taivaaseen astumisensa jälkeen hän on omiensa esirukoilija taivaassa.

Jeesus opetti, että mekin saamme ja meidän tuleekin rukoilla ja pyytää apua Jumalalta, taivaalliselta Isältämme. Saamme rukoilla sekä ajallisia että hengellisiä asioita. Saamme rukoilla itsemme ja toistemme puolesta. Saamme rukoilla Jeesuksen nimessä. Hän kuulee.

”Mitä ikinä te pyydätte minun nimessäni, sen minä teen, jotta Isän kirkkaus tulisi julki Pojassa. Mitä te minun nimeeni vedoten pyydätte minulta, sen minä teen.” (Joh 14:13-14)

Rukoilemme yhdessä

* ELY on aloittamassa omaa lähetystyötä Venäjällä. Rukoilemme yhdessä Jumalan tahdon ymmärtämistä ja johdatusta uuteen tehtävään.

Tarvitsemme uusia työn tukijoita ja esirukoilijoita. Muistamme rukouksissa myös uutta lähetystyöntekijää, Railia.

* Rukoilemme lähetystyön puolesta Angolassa ja Malawissa. Rukoilemme siunaustasi ELYn nimikkolähetille, Kristiinalle. Rukoilemme luottamusta Sinuun, voimia ja varjelusta matkoille.

* Rukoilemme johdatustasi ja voimaasi Anterolle, ELYn pääsihteerille, sekä muillekin vastuun kantajille. Ohjaa ja johdata!

* Rukoilemme ELYn toimittamien lasten TV-ohjelmien puolesta SuomiTV:ssä. Tämä on uskomattoman suuri mahdollisuus, mutta emme selviydy omin avuin. Pyydämme viisautta ja voimia ohjelman tekijöille, siunausta Jumalan Sanalle, vastaanottavaa mieltä katselijoille, ja tähänkin hankkeeseen rukoilemme Jumalalta lahjoittajia.

* Rukoilemme ELYn puolesta, että voisimme palvella Jumalaa ja evankeliumin leviämistä uusien ihmisten keskuuteen. Rukoilkaamme, että ELYn toiminnassa evankeliumi olisi aina kirkkaasti esillä, kun halutaan toimia seurakuntien kanssa yhteistyössä.

* Kiitämme ELYstä ja mahdollisuudesta kokoontua virkistymään Sanan ja laulun merkeissä. Kiitämme myös työn laajentumisesta ja lisääntymisestä. Kiitämme jokaisesta työssä mukana olevasta, ja samalla rukoilemme, että osaisimme tarjota paikkaa ja tehtävää jokaiselle halukkaalle.

Jeesus, kirkasta kasvosi meille!

Rukoilemme siunausta tuleville järjestettävillä tapahtumilla

Evangelinen lähetysyhdistys täyttää 2v. 28.3.2010

Messu klo 10 Tampereen tuomiokirkossa, Tuomiokirkonkatu 3. Messun jälkeen lounas Cafe Linkosuo, Näsilinnankatu 26. Juhla jatkuu seurakuntien talossa Näsi-salissa. Juhlan jälkeen kahvitarjoilu ja keskustelu- ja infotilaisuus "ELY tänään ja huomenna". Juhlassa siunataan työhön Venäjän lähetti – lapsityönohjaaja Raili Mäkitalo.

TERVETULOA!

Kuva Juhani Kärkkäinen

Evangeliset kesäjuhlat Hyvinkäällä 19.-20.6.2010

Martinhalli
Hyvinkään kirkko

Varaa majoitus!

Ilmoita majoitustarpeesta
Antero Rasilainen, p. 045 134 4634 tai
antero.rasilainen@evangeliset.net
Majoitusta voi kysyä
mm. hotelli Cumulus p. (019) 429 100

Muita tapahtumia

Helmikuussa 2010

su 7.2. jumalanpalveluksen jälkeen
KIRKKOKAHVIT ja SIIONIN KANNEL-SEURAT
Hämeenlinnassa keskusseurakuntatalossa,
Rauhankatu 14. Ulla ja Jussi Kataja, juonto ja
säestys. Tuula Sailio, yksinlaulu.

ti 9.2. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat
Riihimäen Kirkkopuiston srk.kodissa. Ulla ja

Jussi Kataja, Ulla Kuisma. Kahvitarjoilu.

su 14.2. ELYn kirkkopyhä Tikkurilan kirkossa,
Asematie 12 Jumalanpalvelus klo 10, liturgi
Heikki Jyväs, saarna Antero Rasilainen.
Kahvin jälkeen lähetysjuhla.

su 14.2. klo 17 Ystävänpäivänä Samovaarin
äärellä-ilta lähetyssihteri Hanna Pekkasen
kotona (Kinttupolku 14). Khra Timo Suutari,
Larisa Komulainen sekä lapsityönohjaaja,

Karjalan lähetti Raili Mäkitalo. Tsaijutarjoilun lomassa musiikkia, yhteislaulua ja keskustelua sekä hetki havainnollistetun raamatunkertomuksen äärellä. Tiedustelut Raili Mäkitalo, p. 044 0289108. Järj. Kuhmon seurakunta ja ELY

ti 16.2. laskiaistiistaina Siionin kanteleen seurakunta Helsingissä klo 18.00 Mikaelin kirkon takahuone (Emännänpolku 1). Avaus ja päätös pastori Anne Granström, puhe ja säestykset teol.toht. Seppo Suokunnas, juontajana Ismo Törrönen.

ke 17.2. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Orivedellä Hirsilän seurakuntakodissa, khra Mika Tapiolinna, rov. Jouko Vaherniemi, kantt. Kaarina Soronen.

su 21.2. "En voi rikkaammaksi tulla", Pyhän kasteen juhla Ylihärjän srk-talo. Kahvit alk. klo 13., varsinainen juhla klo 14. Puhujina Raimo Mäki ja Reijo Kuivinen, kirkkokuoro, Laulun Ystävät, kolehti lähetys- ja diakoniatyölle. Tiedustelut Sirpa Keski-Antila p. 0400 974 102, Eeva Mäki.

su 21.2. klo 15 Siionin Kanteleen lauluseurat Hyvinkään Vanhassa kirkossa (Uudenmaankatu 13). Tilaisuuden jälkeen tarjoilu. Tiedustelut Mika Viitanen p. 040 0958616, Kosti Kallio p. 050 563 9809.

ma 22.2. klo 18 ELYn tilaisuus Kanta-Hämeessä, Rengon seurakuntatalolla (Hinkaloistentie 1). Kirkkoherra Soili Juntumaa, Katajat, Erkki Ikonen viulu.

su 28.2. Paavalin kirkon Alasali (Sammatintie 5), klo 15.30 kahvit, klo 16.00 lauluseurat: Avaus ja päätös pastori Terhi Ketola, puhe khra Jorma Parviainen, säestykset kanttori Seppo Välimäki, juonto Ismo Törrönen.

Maaliskuussa 2010

ti 2.3. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Riihimäen Kirkkopuiston srk.kodissa. Tapio Turunen, Kalervo Huttunen. Kahvitarjoilu.

ke 3.3. klo 18 SIIONIN KANNEL-SEURAT Hämeenlinnassa keskusseurakuntatalossa, Rauhankatu 14. Khra Kari Koivu ja Katajat.

su 7.3. Somerolla ELYn kirkkopyhä klo 10 jumalanpalvelus, saarna Paavo Erelä, liturgina seurakunnan pappi. Seurakuntakeskuksessa kirkkokahvin jälkeen Siionin Kannel -seurat, Annikki ja Paavo Erelä sekä seurakunnan edustaja.

su 14.3. klo 10 Messu ja Evankelisen lähetysyhdistyksen kirkkopyhä seurakuntakodissa, Askolantie 23. Saarnaa Antero Rasilainen, liturgina Päivi Erkkilä ja kanttorina Vesa Erkkilä. Messun jälkeen lounas ja lähetysjuhla. Tiedustelut khra Päivi Erkkilä, p. 040 825 8058.

su 14.03. klo 13. (alk. kahvituksella) seurakunta Keski-Antiloilla, Ilmajoen Myllylammella (Lahdentie 152). Tiedustelut Sirpa Keski-Antila p. 0400 974 102.

ke 17.3. klo 18 Siionin Kanteleen lauluseurat Oriveden seurakuntatalossa, past. Kari Mäkinen, leht. Annikki Vaherniemi, kantt. Sisko Huhtala.

su 21.3. klo 15 Siionin Kanteleen lauluseurat Hyvinkään Vanhassa kirkossa (Uudenmaankatu 13). Tilaisuuden jälkeen tarjoilu. Tiedustelut Mika Viitanen p. 040 0958616, p. Kosti Kallio 050 563 9809.

su 22.3. Siionin Kanteleen lauluseurat Helsingissä, Töölön kirkon seurakuntatalossa (Topeliuksenkatu 4). Klo 15.30 kahvit, klo 16.00 lauluseurat: Avaus ja puhe kirkkoherra Auvo Naukkarinen, kanttori Mikko Helenius, juonto ja päätös Ismo Törrönen.

su 28.3. ELYn 2v. juhlat Tampereella. ELYn kirkkopyhä, messu klo 10. Ruoka. Päiväjuhla. Keskustelutilaisuus ELY tänään ja huomenna. Kahvi. Tiedustelut Kari Lähdesmäki.

ma 29.3. klo 18 ELYn tilaisuus Kanta-Hämeessä, Kalvolan seurakuntatalo, Hallintotie 3. Hiljaisen viikon illan sanaa ja kannelta Katajat, srkn työntekijä, kärsimysajan runo Tuula Jauhainen.

Katso päivitettyt tapahtumatiedot osoitteesta www.evankeliset.net/kalenteri

Eeva Takala

KIRKAS ON KUITENKIN TOIVO

Tummien pilvien alla
tie jos on valoton.
kirkas on kuitenkin toivo,
kanssani Herra on.

Korkeat niin kuin on taivas,
planeetta kaukaisin,
niin ovat aikeesi, Herra,
rakastat kuitenkin.

Korvasi sieluuni painat,
minua kuuntelet.
Anteeksi minulle annat,
elämään rohkaiset.

Sinua mikään ei estä,
suurimmat mahditkaan.
Ojennat kätesi, autat,
siihen taas uskoa saan..

Jumala, aurinko kirkkain,
Sinulle kiitosta
sieluni vapaana laulaa,
Ikuinen Jumala.

Kannen ja takakannen kuvat Petri Takala